

การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสหวิทยาเขตบ้นฑูรสิงห์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

PROMOTING MORALITY AND ETHICS OF SCHOOL ADMINISTRATORS

IN BANTHUN SINGH UNDER SAMUTSAKHON PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

สุชนัท อินณะระ

Suktanat Innara

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Department of Educational Administration,

Faculty of Education, Bangkokthonburi University

วรชัย วิภูอุปโภคตร

Vorachai Viphoouparankhot

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Education, Bangkokthonburi University

E-mail : 6533100122@bkkthon.ac.th

วันที่รับบทความ (Received) : 7 พฤษภาคม 2567

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 30 พฤศจิกายน 2567

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 30 พฤศจิกายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบ้นฑูรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร และ 2) เปรียบเทียบการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบ้นฑูรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ตามการประเมินครูจำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรเป็นครูในสหวิทยาเขตบ้นฑูรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำนวน 140 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 103 คน ด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ วิธื่อดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (2) สร้างเครื่องมือ (3) เก็บรวบรวมข้อมูล และ (4) วิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความสุภาพ ร่องลงมา คือ ด้านความซื่อสัตย์ และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความประหยัด 2) การเปรียบเทียบการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ตามการประเมินของครู จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม, ผู้บริหารสถานศึกษา, สหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์, สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) to study promoting morality and ethics of school administrators in Banthunsingh under Samut Sakhon Primary Educational Service Area Office, and 2) to compare promoting morality and ethics of school administrators in Banthunsingh under Samut Sakhon Primary Educational Service Area Office, teachers' assessment, classified by education level and work experience.

Research methodology was survey research. The population included 140 teachers in Banthunsingh under Primary Educational Service Area Office Samut Sakhon, and the sample were 103 teachers, obtained by stratified random sampling method. The research process consisted of 4 steps as follows: (1) studying related research; (2) creating instruments; (3) collecting data; and (4) analyzing the data. The instrument used for data collection was a 5-point rating scale questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, Standard Deviation and t-test.

The research results revealed that: 1) promoting morality and ethics of school administrators Overall, it is at a high level. When considering each aspect, it was found that it was at a high level in every aspect. The averages are arranged from highest to lowest as follows: The aspect with the highest average is politeness, followed by honesty. And the least average is saving, and 2) Comparison Results of promoting morality and ethics of school administrators in the Banthunsingh under Samut Sakhon primary educational service area office Classified by education level and, and work experience were not different.

Keywords: Promoting Morality and Ethics, School Administrators, Banthunsingh Group, Samut Sakhon Primary Educational Service Area Office

1. บทนำ

การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีศักยภาพเป็นคนเก่งคนดีและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและมั่นคงในด้านสังคมของชาติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 4 ได้ให้ความหมายของการศึกษาว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานวัฒนธรรมการสร้างสรรคร์จรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการการสร้างองค์ความรู้เกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคมการเรียนรู้ให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จากสภาพแวดล้อมของสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์จากการเลื่อนไหลของวัฒนธรรมที่หลากหลายจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีสื่อเทคโนโลยีที่ไร้พรมแดนส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและพฤติกรรมของบุคคลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วและรุนแรงเด็กและเยาวชนมีสภาพจิตใจอ่อนแอและภูมิคุ้มกันบกพร่องทางสังคมขาดวิจารณญาณ ในการตัดสินใจที่จะเลือกรับสิ่งที่ดีและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์มาใช้เป็นเหตุให้ค่านิยมพฤติกรรม สังคมวิถีชีวิตโลกทัศน์มนุษย์และความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงไปเกิดค่านิยมแนวใหม่ เลียนแบบค่านิยมตะวันตกเป็นแบบบริโภคนิยมและวัตถุนิยมกลายเป็นวัตถุนิยมสร้างความพึงพอใจในชีวิตความเป็นอยู่ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการอย่างไร้ศีลธรรมและจริยธรรมซึ่งต่างจากค่านิยมตะวันออกโดยเฉพาะสังคมไทยที่มีค่านิยมคุณธรรมในอดีตเป็นแบบคุณธรรมนิยมสังคมไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ภาพอนาคตการศึกษาไทยนั้น การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทยเป็นการเพิ่มต้นทุนทางสังคมให้แก่ประเทศ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการจัดการศึกษา โดยเน้นให้เด็กเป็นคนดีคนเก่ง มีความสุข มีคุณธรรม อาศัยการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียนเกิดการบูรณาการวิชาต่างๆเข้าด้วยกันเป็นสหวิทยาการ เพื่อให้การศึกษาสอดคล้องกับวิถีชีวิต ความต้องการของผู้เรียน และชุมชนท้องถิ่นมากที่สุด การบริหารการศึกษายกใต้การศึกษายุคใหม่ของประเทศไทยจึงต้องมีการปรับเปลี่ยนในทุกมิติรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นผู้เรียนรายคน (Viphocouparakhot,V., et.al, 2019) การจัดการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นเพิ่มทักษะเดิม ยกกระดับทักษะเพิ่มทักษะใหม่หลายครั้งที่ผู้นำองค์กรต้องเผชิญ คือ ความกดดันซึ่งกันเป็นความขัดแย้ง ระหว่างผลประโยชน์ของตนหรือขององค์กรที่ต้องการกับ ความถูกต้องที่ควรเป็นซึ่งถือเป็นสิ่งที่สังคมรับรู้และต้องการ ภาวะดังกล่าวเรียกว่า “Ethical dilemma” ซึ่งเป็นภาวะกดดันที่ผู้นำต้องตัดสินใจเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่างผลประโยชน์หรือคุณธรรมซึ่งไม่อยู่ในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น การมีผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรม ส่งผลดีต่อทั้งสถานศึกษาและสังคม ช่วยสร้างบรรยากาศที่ดี ส่งเสริมการพัฒนา สร้างความน่าเชื่อถือ เป็นแบบอย่างที่ดี และส่งเสริมความยั่งยืน ข้อควรระวัง การเป็นผู้นำที่มีภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ผู้นำต้องเผชิญกับความท้าทายและอุปสรรคมากมาย สิ่งสำคัญคือผู้นำต้องยึดมั่นในหลักการ มีความอดทน มุ่งมั่น และพร้อมที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ (วรชัย วิภูอุปโรตคร และธัญญา ธรรมโสภณ, 2567) การบริหารการศึกษาด้วยการส่งเสริมคุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษายุคปัจจุบันซึ่งหากครูมีความเข้าใจในการนำหลักคุณธรรมและข้อบังคับและแนวปฏิบัติที่ติงามของจรรยาบรรณวิชาชีพครูมาใช้ในการทำงาน การจัดการเรียนการสอน การ

ใช้ชีวิตประจำวัน และเพื่อนร่วมงาน จะทำให้การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดีและมีความสุขได้แล้ว สถานศึกษาย่อมสามารถพัฒนาด้านอื่นๆ ได้ง่ายขึ้นผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องส่งเสริมคุณธรรมและ จรรยาบรรณวิชาชีพให้ครูได้มีหลักการในการครองตน ครองคน และครองงาน อันจะส่งผลให้การบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเยาวชนของชาติ ต่อบุคลากรทางการศึกษา และต่อสถานศึกษาได้อย่างแท้จริง (กิตติภาส นิ่งสูงเนิน และคณะ, 2567)

สภาพปัญหาของระดับคุณธรรมจริยธรรมของครูต่ำลง ความเสื่อมคุณธรรม จริยธรรมของครูมากขึ้น ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาด้านการทุจริตการจัดซื้อวัสดุการเรียน การทุจริตเกี่ยวกับอาหารกลางวัน ผลประโยชน์ทับซ้อนในการเอาเวลาราชการไปทำงานส่วนตัว ปัญหาการใช้ความรุนแรงกับเด็ก เป็นต้น ซึ่งปัญหาเร่งด่วนที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันแก้ไขเพราะหากเข้าไปปัญหาเหล่านี้ในวันยิ่งทวีความรุนแรงและจะทำให้สังคมไทยในอนาคตมีลักษณะเบี่ยงเบนไปจากระบบคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งระบบคุณธรรม จริยธรรมนับเป็นพื้นฐานที่สำคัญของครู (อมรา เล็กเริงสินธุ์, 2552) ดังนั้น คุณลักษณะใหม่ด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครู Viphoouparakhot, V. (2021) ได้เสนอแนวทางในการเสริมสร้างคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศทางจริยธรรมที่สื่อสารความรู้สึกถึงค่านิยม บรรทัดฐาน พฤติกรรม และทัศนคติที่สร้างขึ้นจากความเคารพ ความเปิดกว้าง ความซื่อสัตย์ การเอาใจใส่ ความรับผิดชอบ ความโปร่งใส ความยั่งยืน และความยุติธรรม การสร้างบรรยากาศทางจริยธรรมภายในสถานศึกษานอกจากจะได้คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษาแล้วยังส่งผ่านคุณลักษณะนี้ไปยังคุณครู นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจนทำให้เกิดความเป็นองค์กรแห่งจริยธรรม (Ethical organization) สอดคล้องกับ Viphoouparakhot, V. (2024) ให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างสภาพแวดล้อมขององค์กรแห่งคุณธรรมจริยธรรมเพื่อให้บุคลากรภายในสถานศึกษายึดเป็นวัฒนธรรมหลักขององค์กร ดังนั้น จะเห็นว่าคุณธรรมและจริยธรรมเป็นรากฐานในการดำรงตนอย่างมีความสุขสงบในสังคม สร้างความมั่นคงในจิตใจของคนมากกว่าความเจริญทางด้านวัตถุสิ่งของ ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมและโดยเฉพาะผู้ที่เป็นผู้นำในวงการศึกษจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรมสูงที่สุดเพื่อที่จะถ่ายทอดและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเพื่อนครู บุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนนั้นๆ และที่สำคัญเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน ซึ่งเป็นอนาคตของชาติที่จะเป็นผู้พัฒนาประเทศชาติต่อไปผู้บริหารสถานศึกษานับว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการนำพาสถานศึกษาให้ไปเป็นไปตามจุดหมายของการศึกษา เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เป็นผู้อำนวยการควบคุมและประสานงานกับครูและบุคลากรในสถานศึกษา อีกทั้งเป็นกลไกสำคัญในการกำกับ ติดตาม และนิเทศการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรในสถานศึกษาให้ไปเป็นไปตามเป้าหมาย (สดุติ จีระออน, 2561) ในการบริหารโรงเรียนประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนเป็นผลมาจากความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอนและการบริหารโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพนั้นผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเพียบพร้อมด้วยคุณสมบัติหลายประการ คือ มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ มีคุณธรรม และมีลักษณะที่ดีซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้คือสมรรถภาพของผู้บริหาร (สำนักงานคณะกรรมการ

การประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541) ซึ่งตรงกับคُرุสภาที่ได้ออกข้อบังคับว่าด้วยวิชาชีพ และจรรยาบรรณวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาในด้านคุณธรรมจริยธรรมไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีวิสัยทัศน์ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลง ยึดระบบคุณธรรมเป็นที่ตั้ง คือ มีความโปร่งใส และยุติธรรมซื่อสัตย์ไม่คอร์รัปชัน อดทนอดกลั้น รับทั้งผิดและชอบ เสียสละ เป็นคนดีของสังคม (ธีระ รุญเจริญ, 2553) ผู้บริหารจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่าการบริหารนั้นนอกจากต้องมีหลักในการทำงานโดยยึดกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง ธรรมเนียม และประเพณีเป็นหลักแล้ว ผู้บริหารจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรมในการครองตน คุณธรรมในการครองคน และคุณธรรมในการครองงานตามสภาพของสังคมค่านิยม และวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ (กิตติภาส นิ่งสูงเนิน และคณะ, 2567)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ทั้งนี้เพื่อต้องการทราบถึงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลดีต่อโรงเรียนและเยาวชนของชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

เปรียบเทียบการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนในสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550) จำนวน 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความประพฤติ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านการมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด ด้านความสามัคคี และด้านความมีน้ำใจ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 1) ประชากรที่ผู้ศึกษาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2566 ประกอบด้วย 10 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดปัจจันตารามโรงเรียนวัดราชภัฏธรรมมาราม โรงเรียนบ้านนาโคก(นาเกลือสัมพันธ์) โรงเรียนวัดบางพลี โรงเรียนวัดเกตุมณีศรีวราราม โรงเรียนเมืองสมุทรสาคร โรงเรียนบางน้ำวน(รอดพิทยาคม) โรงเรียนบ้านคลองซ้อ โรงเรียนวัดกาหลง(พิงสุนทรอุทิศ) โรงเรียนวัดนาขวาง จำนวน 140 คน 2) กลุ่ม

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 103 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ เครจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970: 607-610) จากนั้นดำเนินการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เทียบสัดส่วนตามประชากรแต่ละโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ เรื่อง การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 8 ด้าน จำนวน 80 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามแนวคิดของ Likert scale (1967) แบ่งเป็น 5 ระดับ นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และคำนวณค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objectives Congruence : IOC) โดยผลรายข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน โดยค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.98 จึงถือว่าผลอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

5. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์การทำงาน พบว่า จากครูผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 103 คน โดยส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 75.73 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 24.27 ด้านประสบการณ์ในการทำงาน ครูที่ประสบการณ์ในการทำงาน 1 - 15 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 87.38 ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน มากกว่า 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.62

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผู้วิจัยวิเคราะห์จากค่าสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบตามเกณฑ์ จากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูจำนวน 103 คน ปรากฏผลดังรายละเอียด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวม

(n=103)

ข้อ	การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1	ด้านความขยัน	4.12	.36	มาก
2	ด้านความประหยัด	4.00	.28	มาก
3	ด้านความซื่อสัตย์	4.27	.31	มาก
4	ด้านความมีวินัย	4.26	.29	มาก
5	ด้านความสุภาพ	4.28	.28	มาก
6	ด้านความสะอาด	4.23	.30	มาก
7	ด้านความสามัคคี	4.13	.25	มาก
8	ด้านความมีน้ำใจ	4.25	.26	มาก
รวม		4.19	.23	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านความสุภาพ ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมาคือ ด้านความซื่อสัตย์ ($\bar{X} = 4.27$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความประหยัด ($\bar{X} = 4.00$) โดยรายด้านความสุภาพ มีรายได้อ้อยที่ควรส่งเสริมให้เป็นจุดเด่นให้เกิดความเป็นองค์กรแห่งจริยธรรม (Ethical organization) คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูไม่แสดงกิริยาก้าวร้าว หรือเอะอะโวยวายเมื่อไม่พอใจ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูกล่าวคำขอโทษ เมื่อกระทำผิดทุกครั้ง ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูกล่าวคำขอบคุณเมื่อได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นเสมอ และ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูไม่แสดงออกถึงการกระทำหรือคำพูดที่ทำให้ผู้อื่นเสียใจ ส่วนด้านค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความประหยัด ในรายได้อ้อยที่ผู้บริหารควรเสริมสร้างให้เกิดขึ้นในโรงเรียน คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูยอมรับและพึงพอใจในสภาพความเป็นอยู่ของตนเองและครอบครัวในปัจจุบัน

ตารางที่ 2 การประเมินของครูต่อการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามระดับการศึกษา

การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการศึกษา				t	sig.
	ปริญญาตรี		สูงปริญญาตรี			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ด้านความขยัน	4.10	.37	4.21	0.32	-1.421	0.159
ด้านความประหยัด	3.97	.25	4.10	0.33	-2.113	0.075
ด้านความซื่อสัตย์	4.27	.31	4.29	0.31	-0.280	0.780
ด้านความมีวินัย	4.29	.29	4.17	0.28	1.856	0.066
ด้านความสุภาพ	4.28	.29	4.29	0.27	-0.232	0.817
ด้านความสะอาด	4.25	.31	4.19	0.25	0.843	0.401
ด้านความสามัคคี	4.13	.26	4.12	0.22	0.187	0.852
ด้านความมีน้ำใจ	4.24	.27	4.25	0.23	-0.119	0.905
โดยรวม	4.19	.23	4.20	0.22	-0.232	0.817

จากตารางพบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ประเมินการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การประเมินของครูต่อการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา	ประสบการณ์ในการทำงาน				t	sig.
	1 - 15 ปี		มากกว่า 15 ปี			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
ด้านความขยัน	4.12	.35	4.15	.44	-.318	.751
ด้านความประหยัด	4.00	.27	4.06	.32	-.802	.425
ด้านความซื่อสัตย์	4.27	.31	4.31	.34	-.431	.667
ด้านความมีวินัย	4.27	.30	4.18	.24	1.012	.314
ด้านความสุภาพ	4.28	.29	4.25	.24	.365	.716

ด้านความสะอาด	4.24	.31	4.19	.19	.509	.612
ด้านความสามัคคี	4.13	.26	4.10	.16	.609	.549
ด้านความมีน้ำใจ	4.25	.27	4.25	.27	.121	.904
โดยรวม	4.19	.23	4.19	.22	.120	.905

จากตารางพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน ประเมินการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหาร สหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

6. อภิปรายผล

การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การจัดการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยสูงสุดของแต่ละด้าน เรียงลำดับกันดังต่อไปนี้ 1) ด้านความสุภาพ 2) ด้านความซื่อสัตย์ 3) ด้านความมีวินัย 4) ด้านความมีน้ำใจ 5) ด้านความสะอาด 6) ด้านความสามัคคี 7) ด้านความขยัน และ 8) ด้านความประหยัด โดยค่าที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสุภาพ ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความสอดคล้องกับ วรชัย วิภูอุปโภคตร และธัญศญา ธรรมโสภณ (2567) ในการบริหารการศึกษาด้วยการส่งเสริมคุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูในสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษายุคปัจจุบันซึ่งหากครูมีความเข้าใจในการนำหลักคุณธรรมและข้อบังคับและแนวปฏิบัติที่ดีงามของจรรยาบรรณวิชาชีพครูมาใช้ในการทำงานก็จะทำให้เกิดบรรยากาศให้ความร่วมมือ ความมีมิตรไมตรีต่อกันปฏิบัติต่อกันแบบสุภาพชนที่มีการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของหนึ่งฤทัย มณฑีรัตน์และคณะ (2562) การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 1. ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาราย ด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน รวมทั้งยังสอดคล้องกับ พระสมุห์ประสิทธิ์ ปสิทธิโก (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา โดยภาพรวม และรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือด้านหลักความคุ้มค่า รองลงมาคือด้านหลักความโปร่งใสและด้านหลักความรับผิดชอบตามลำดับ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุดคือด้านหลักนิติธรรม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏดังนี้ ด้านการส่งเสริมด้านความพอเพียง ด้านการส่งเสริมด้านความซื่อสัตย์ ด้านการส่งเสริมด้านอุดมการณ์คุณธรรมและจริยธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ในมุมมองของการส่งเสริมด้านอุดมการณ์คุณธรรมจริยธรรมมีความสอดคล้องกับ Viphooouparakhot,V. (2021) ได้เสนอแนวทางในการเสริมสร้างคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศทางจริยธรรมที่สื่อสาร

ความรู้สึกลึกถึงค่านิยม บรรทัดฐาน พฤติกรรม และทัศนคติที่สร้างขึ้นจากความเคารพ ความเปิดกว้าง ความซื่อสัตย์ การเอาใจใส่ ความรับผิดชอบ ความโปร่งใส ความยั่งยืน และความยุติธรรม การสร้างบรรยากาศทางจริยธรรมภายในสถานศึกษาจนทำให้เกิดความเป็นองค์กรแห่งจริยธรรม (Ethical organization)

2. เปรียบเทียบการประเมินของครูที่มีต่อการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงทูลุสึงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า ครูที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน และประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตบึงทูลุสึงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ทั้งโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐานเป็นหลักคุณธรรมที่สำคัญเป็นอย่างมากที่สถานศึกษาต้องทำหน้าที่ในการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณธรรมจริยธรรมเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพของประเทศ ทำให้ครูและบุคลากรทุกคนที่มีความแตกต่างกัน ในด้านสถานภาพทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานก็ล้วนแต่มีทัศนคติที่ดีต่อการนำหลักคุณธรรมพื้นฐานมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพความสงบสุขสร้างคุณธรรมในสถานศึกษา จึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับบุชนภา เรื่องเดชไซ (2561) ได้ศึกษาการส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหัววัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 ผลการวิจัย ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหัววัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียน โรงเรียนบ้านหัววัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 พบว่าครูที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียน ทั้งโดยรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน รวมทั้งยังสอดคล้องกับ สอดคล้องกับหนึ่งฤทัย มณฑิรรัตน และคณะ. (2562) การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐมเขต 1. ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับ ที่ 4) พ.ศ. 2562. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ . (2550). คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กิตติภาส นิ่งสูงเนิน และคณะ. (2567). การบริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมคุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ครูในสถานศึกษา. วารสารมณีเชษฐาราม, 7 (2), 500-516

- ธีระ รุณเจริณู. (2553). **ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา (ฉบับปรับปรุง) เพื่อปฏิรูปตรวจสอบและประเมินภายนอกรอบสาม**. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- นุชนภา เรื่องเดชไชย (2561) **การส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐานสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านหัววัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกริก.
- หนึ่งฤทัย มณฑิรรัตน์และคณะ. (2562). **การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐมเขต 1**. วารสารการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัย.
- พระสมุห์ประสิทธิ์ ปสิทธิโก (แสนด้วง) (2560) **การส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุปบลราชธานี เขต 2**. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วรชัย วิภูอุปโภคตร. (2564). **แนวทางการบริหารสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในยุค 4.0**. วารสารวิจัย มข. สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,9(1): 60-69.
- วรชัย วิภูอุปโภคตร และธัญศญา ธรรมศรีโสภณ. (2567). **ภาวะผู้นำเชิงจริยธรรมคุณลักษณะที่ควรส่งเสริมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูภายใต้การศึกษายุคใหม่ของประเทศไทย**. ตีพิมพ์ในเอกสารการประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ : บริหารสัมพันธ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 47 “ผู้บริหารหัวใจดิจิทัลการศึกษายุคใหม่ประเทศไทยยุค EdTech” วันที่ 5 เมษายน 2567 ณ โรงแรมดวงจิตต์ รีสอร์ท แอนด์สปา จ.ภูเก็ต. (Proceeding)
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2541). **ชุดฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง เล่ม 2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหาร**. กรุงเทพฯ: พีเอลิฟวิง
- สดุติ จีระออน. (2561). **คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้บริหารสถานศึกษายุคประเทศไทย 4.0 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 3**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- อมรา เล็กเริงสินธุ์. (2552). **คุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร**. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement. 30(3): 607 – 610.
- Viphoouparakhot, V.,et.al (2019). **Inspiring creative learning and participatory thinking in graduate students**. Proceeding, Office of the Higher Education Commission and Association of Professional Development Networks for Teachers and Higher Education Organizations of Thailand, 26-36.

Viphoouparakhot., V. (2021). **Dialogue for proposing guideline for development of social responsibility in terms of morality, integrity, and professional code of ethics of school administrators in Thailand.** Naresuan University. *Journal of Community Development Research (Humanities and Social Sciences)*. 14(2): 63-76.

Viphoouparakhot., V. (2024). **Enhancing the educational administration experience through ethical leadership of administrators.** Proceeding, the 4th international conference on education 24 - 25 February 2024 Chateau de Khaoyai hotel & Resort Pakchong Nakhonratchasima, Thailand organized by Education sub-committee of association of private higher education institution of Thailand under the Patronage of her Royal Highness Princess Mahachakri Sirindhorn (APHEIT), 219-226.